

Nr 175.

Av herr **Johansson** i Bro, om skrivelse till Kungl. Maj:t i fråga om nedsättning av den i § 53 förordningen om landsting omförmälda ersättning.

I landstingsförordningens § 53 stadgas, att tre procent av inlevererade landstingsmedel må innehållas såsom ersättning för dels upprättandet av vissa i landstingsförordningens § 48 omförmälda handlingar, dels debitering och uppbörd, och skola dessa 3 proc. på visst, i landstingsförordningen angivet sätt, fördelas. Även om lagens föreskrift »må innehållas» skulle kunna så tolkas, att innehållandet av de 3 procenten endast vore en medgiven rätt, men ingen skyldighet, torde dock denna rätt alltid och överallt hava tagits i anspråk. Det må vara, att i äldre tider, då de uttaxerade landstingsmedlen icke utgjorde några större belopp, det stadgade procenttalet kunde vara skäligt. Men i samma mån som uttaxeringen stegras och antalet bevillningskronor växer, blir det belopp, vartill sagda proc. uppgår, ofta oskäligt högt. Av revisorerna till Västmanlands läns landsting anmärktes sålunda i 1920 års berättelse, att uppbördsprovisionen för år 1918 endast i detta län uppgick till kronor 44,174:97 och för år 1919 beräknades skola uppgå till kronor 75,000:—. Det belopp, vartill landstingsskatten i hela riket uppgick, var år 1880 enligt Statistisk årsbok 1920 endast 457,229 kronor, men år 1890 redan 612,598 kronor och hade år 1900 vuxit till 1,411,682 kronor, år 1910 till 5,782,324 kronor och år 1916 till 14,362,396 kronor. Räknas en uppbördsprovision av 3 proc. å sist nämnda summa, vilken dock knappast innefattar alla de medel, varå provision räknas, skulle densamma för år 1916 utgöra mer än 430,000 kronor. En ändring härav synes då vara av behovet påkallad, men då riksdä-

gen icke torde böra utan vidare för sin del fastställa ett ändrat procenttal, som lätteligen kunde bliva godtyckligt valt, får jag härmed hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning, om och på vad sätt det i § 53 av gällande landstingsförordning stadgade procenttal må kunna nedsättas, och att Kungl. Maj:t ville därefter för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen må kunna föranleda.

Stockholm den 20 januari 1921.

A. J. Johansson
i Bro.